

vám úřadu uvést. Neučinil-li tak, nelze řízení vůlí a vinou st-lovou libovolně protahovati a musí úřad konečně k rozhodování přistoupiti třeba na základě podkladu bez jeho zavinění neúplného i musí si ten, kdo neúplnost skutkového podkladu svou vinou způsobil, přičísti také následky toho.

Že by byl úřad praeklusí vyloučil st-le z doplnění tohoto podkladu, neplyne ani z odůvodnění nař. rozhodnutí, ani z dvojího opakování výzvy, pročež je lhostejno, neobsahovaly-li snad výzvy právní důsledky jejich neuposlechnutí.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 1131.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Morava):
 * Dle 2. odst. § 5 mor. zem. z. z 26. prosince 1914 č. 18 z. z. na r 1915, připočítává se při převzetí dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí nabyvatelem ke zcizovací ceně převzatá dávka toliko tím penízem, kterým by byla předepsána zcizovateli, kdyby nabyvatel nebyl převzal její placení na sebe.

(Nález ze dne 21. ledna 1922 č. 490.)

Věc: Pozemková banka v Praze proti moravskému zemskému výboru v Brně o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka prodala třem různým kupujícím určité pozemky a kupující se zavázali, že ponese dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí. — — — Při vypočítávání přírůstku dávce podrobeného za účelem vyměření dávky byla k zcizovací ceně připočítána vždy dávka z přírůstku hodnoty ve stejné výši, v jaké byla dávka skutečně předepsána. St-lka žádala v odvolání, aby připočítána byla k zcizovacím cenám dávka vždy jen v té výši, jak by ji byla st-lka sama jako prodávatelka nesla. Nař. rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto.

Nss uvážil o stížnosti vytýkající nezákonnost toto:

Jde o výměru dávky dle mcr. zem. zák. ze dne 26. prosince 1914 č. 18 z. z. pro 1915 v případě, kde nabyvatelé převzali na sebe povinnost, že ji zaplatí.

Žal. úřad stojí na právním stanovisku, že dávku, která se v tomto případě má po zákonu připočísti ke zcizovací ceně jako její součást, dlužno vzíti ve stejné výši, ve které dávka sama je konečným způsobem předepsána a že tuto výši dlužno teprve delším početním postupem vyšetřiti. Naproti tomu zastává stížnost, jak uvedeno, stanovisko, že se připočte ke zcizovací ceně dávka prostě v té výši, ve které by ji jinak, nebýti převzetí dávky nabyvatelem, zcizitel sám měl platiti.

Nss-u nelze jinak než dáti za pravdu st-lce. Žal. úřad správně se dovolává předpisu 2. odst. § 5 cit. zák., jež slovně cituje, ale zastavuje se právě před těmi slovy, která vlastně spornou otázku zcela jasně řeší. Zníť tento odstavec, pokud do této otázky spadá, takto:

»Cena — dle předcházejícího odstavce, jak nabývací tak i zcizovací — se určuje podle úhrnného vzájemného plnění, pojímajíc v to plnění, jež nabyvatel převzal nebo k němuž jest jinak následkem zcizení povinen,

zvláště dávku z přírůstku hodnoty, byla-li snad nabyvatelem k placení převzata — při této však jen v té výši, ve které by ji byl měl nésti zcizitel.«

Použije-li se těchto všeobecných předpisů jen na spornou otázku, jest zákonem jasně předepsáno, že dávka nabyvatelem převzatá připočítati se má ke zcizovací ceně jako její součást vřlučně v té výši, ve které by ji byl měl nésti zcizitel.

Hledíc k této jasné a určité normě není vlastně ani možno, aby vznikl nějaký jiný výklad zákona, dovolující započísti dávku číslicí vyšší, než jak by ji byl musil zcizitel zaplatiti. Poněvadž však přece tato neočekávaná skutečnost u moravského zemského výběřčího úřadu nastala a i žal. úřadem jest sdílena a hájena, musí se nss i argumentací žalovaného úřadu obíratí, ovšem jen potud, pokud došla výrazu v nař. rozhodnutí, kdežto k obsahu odvodního spisu proti zákonnému předpisu toliko jednoduše podaného hleděti nelze.

Žal. úřad má za to, že je vyloučeno, aby byla jiná dávka v bodu 3 platebního rozkazu ke zcizovací ceně připočítávána a zase jiná dle jeho bodu 8 vskutku předepisována. On avšak úplně přehlíží, že slůvko »jen« právě tuto nerovnost zavádí a předpokládá, že tímto slovem je ustanoveno, že připočítávaná dávka musí býti nižší než dávka předepisovaná.

Další vývody nař. rozhodnutí nesou se tím směrem, že by při různosti dávek v obou hořejších bodech platebního rozkazu uváděných mohla vzniknouti pochybnost, kterou z těchto dávek má nabyvatel zciziteli nahražovati, resp. kdo má zciziteli nahraditi rozdíl mezi nimi, když přece je jasno ze smlouvy, že nabyvatelovým závazkem má býti zcizitel všeho placení zbaven.

Tato pochybnost jest v daných případech úplně vyloučena. Neboť při znění smluv: »dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí nese kupující strana« nelze tuto úmluvu vykládati jinak, než že nabyvatel nese dávku úřadem pravoplatně řádně předepsanou. Ale i kdyby při jinakém znění přejímacího závazku mohl mezi smluvními stranami vzniknouti rozpor, co která z nich z dávky má platiti, nemůže býti pochybnosti o tom, že výpočet a předpis dávky musí se řídití jen zákonem a že pro právní poměr stran směrodatná je smlouva a nikoli obsah platebního rozkazu mimo konečný předpis dávky.

Když tedy žal. úřad, aby vyměřil dávky, připočítával k zcizovacím cenám dávky vyšší, než které by byla měla platiti zcizovatelka, kdyby nebyli nabyvatelé převzali její placení, nalézal se v právním omylu i bylo zrušiti nařikávané rozhodnutí dle § 7 zák. o ss.

Č. 1132.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Morava):
Nejv. správní soud musí z úřední povinnosti přihlížeti ke skutečnosti, že žal. úřad posuzoval správnost výměry dávky podle předpisů již neplatných, a zrušiti nařikávané rozhodnutí pro nezákonnost.

(Nález ze dne 21. ledna 1922 č. 491.)

Věc: Františka K. v K. proti moravskému zemskému výboru v Brně o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.